
Публикуван на: 20-07-2007

Източник: [Портал Европа](#)

Дневник.bg

Информацията на комисията по досиетата, че президентът Георги Първанов е бил секретен сътрудник на Първо главно управление на ДС с псевдоним "Гоце", не е новина по отношение на държавния глава, защото той самият преди година призна частично за съществуването на папката "Гоце". Но информацията е категорично новина в смисъл, че са се намерили документални потвърждения, които да убедят комисията, че Първанов е бил свързан с ДС. В други източноевропейски страни след подобни потвърждения президенти, премиери и министри са подавали оставки. В България такива жестове не могат да се очакват. Затова остават въпросите. Истината не може да бъде добра или лоша, тя сама по себе си е ценност. Затова продължават да угнетяват премълчаните от президента въпросителни около прословутата папка (ако, разбира се, Първанов и комисията имат предвид едно и също, а именно издаването на книгата на македонския емигрант): Защо Първанов спести в своето изявление преди година името на емигранта и на книгата му, за която е написал предговор като историк; какво е наложило именно ДС да е издателят или посредникът за издаването на книгата; знаел ли е президентът в какви отношения с ДС се е намирал емигрантът, когато е приел да напише предговора на книгата му. Тази дребнава конкретика е важна, защото тя би променила мястото и значението на агента Гоце в схемата и целите на ДС. Ако президентът държи да запази достойнство в конфузната ситуация, би трябвало да изостави високопарните думи за служба на националните интереси. Най-малкото защото партньорите му в Европа са напълно наясно с истинските цели на онези служби.